

Matt Taibbi, autor Twitter Files: Válka elit proti svobodnému myšlení

- CZ24 News | 19. srpna 2023

Plánovanou přednášku pro Free Speech Event v Londýně publikoval na svém webu americký novinář Matt Taibbi, jeden z autorů Twitter Files, kterého Elon Musk pověřil analýzou firemní e-mailové komunikace ohledně cenzurních zásahů vlády a státních úřadů.

„Včera večer se na pozoruhodné události v Londýně při oslavě svobody projevu s Russellem Brandem a Michaellem Shellenbergerem stala legrační věc. Před jednáním Michael navrhl, abychom přednesli připravené poznámky. Napsal jsem proslov, pohrával jsem si s ním v noci v letadle a pak celý den po přistání. Na akci Michael přednesl před velkým davem burčující projev. Co jsem napsal, jsem zasunul pod židli. I když jsem nakonec zamumlal pár věcí z paměti, toto je celý projev, jak jsem si ho napsal:

Je povzbudivé vidět tolik tváří tady v Londýně, mluvit o krizi svobody slova po celém světě nebo protestovat proti cenzuře, nebo co to tady přesně děláme. Než začneme, myslím, že je důležité rozlišovat. Na rozdíl od Russella a zbytku našich hostitelů jsme Michael a já a několik z nás v davu Američané. Pro nás je víra v neomezenou svobodu slova základní součástí našeho charakteru. Je to hlavní důvod, proč se my Američané těšíme skvělé pověsti, kterou si děláme po celém světě, zvláště zde v Evropě, kde (je mi líto, že vám to říkám) slyšíme, jak šeptáte hostitelce restaurace, že byste si přáli sedět u stolu co nejdále od nás.

To mělo být pro zasmání, ale v některých ohledech to je to to, k čemu První dodatek americké ústavy směřuje: právo být debil. Máme hezčí způsob, jak to říct – právo požadovat nápravu křivdy, ale základní myšlenka je stejná.

Není to krásná fráze, náprava křivdy? Skvělý, zapamatovatelný jazyk. Jako spousta Američanů, První dodatek ústavy znám nazpaměť. Odříkal jsem ho dost krát, abych věděl, že neříká, že mi vláda dává právo na svobodu projevu, shromažďování, tisku. Říká, že ty věci už mám. Jako člověk, jako občan. To je velmi americká věc, myšlenka, že práva se neudělují, ale jsou naší součástí, jako jí jsou naše játra, a nemůžete si je vzít, aniž byste zničili to, kým jsme. Proto v jiných kontextech uslyšíte některé z nás říkat věci jako: „Tuhle zbraň ti dám, až ji vypáčíš z mých studených mrtvých rukou!“

Někteří lidé obrací oči v sloup a myslí si, že to zní šíleně, ale my víme, že to ten chlap opravdu myslí vážně a mnohým z nás to dává smysl. Jsme citliví na práva, zvláště na ta první: projevu, shromažďování, náboženství, svobody tisku.

Ale nejsme tu dnes večer, abychom diskutovali o přednostech amerického zákona o svobodě projevu oproti evropské tradici. Místo toho jsme tu s Michaellem, abychom vyprávěli hororový příběh, který se týká lidí ze všech zemí. Loni se jemu i mně nabídla jedinečná možnost nahlédnout do interní dokumentace Twitteru.

Vstoupil jsem do toho příběhu a táhl s sebou staromódní, legalistické, americké názory na právo a doufal, že odpovím možná na jednu nebo dvě otázky. Například: řekla FBI někdy společnosti Twitter, co má dělat v případě klíčového projevu? Pokud ano, bylo by to porušení Prvního dodatku. Závažná věc!

Ale když jsem se podíval na tisíce e-mailů a chatů, nejprve mě začala bolet hlava, pak jsem byl zmatený. Uvědomil jsem si, že starodávné ochrany z osvětské éry, s nimiž jsem v úctě vyrůstal, byly navrženy tak, aby čelily autoritářství, protože lidé tento koncept pochopili před stovkami let, v dobách třírohých klobouků a ulic lemovaných koňským hnojem.

To, na co jsme se s Michaellem dívali, bylo něco nového, přístup k politické kontrole z doby internetu, který využívá hrubou digitální sílu ke změně samotné reality. Samozřejmě jsme v tomto úsilí našli spoustu příkladů cenzury a deplatformace a vládních komplotů. Bylo však jasné, že myšlenkou

rozsáhlého systému digitálního sledování v kombinaci s tisíci nebo dokonce miliony subtilních odměn a trestů zabudovaných do online prožitku je podmnít lidi, aby se cenzurovali sami.

Ve skutečnosti, po dostatečném čase online, ztratí uživatel jak vědomosti, tak i slovní zásobu, které by potřeboval, aby vůbec mohl politicky nebezpečné myšlenky mít. To, co Michael nazývá Cenzurně-průmyslový komplex, je ve skutečnosti jen institucionalizace ortodoxie, rozsáhlé, organizované úsilí o omezení našich intelektuálních obzorů.

Je na místě, že o tom mluvíme tady v Londýně, protože toto je země George Orwella, který mnohé z toho, co jsme v souborech Twitteru našli, předpověděl s depresivní přesností.

Jeden příklad vyniká.

Jedním z velkých témat 1984 byla redukce všeho na jednoduché binární kategorie. Popsal svět, kde byly „vyčištěny všechny nejednoznačnosti a odstíny významu“, kde ve skutečnosti nebylo nutné mít slova pro „teplý“ i „studený“, protože, jak píše, „každé slovo v jazyce se může stát negativem přidáním předpony ne-“.

Neobtěžujme se se zimou, stačí ne-teplo.

Politické hnutí, které redukuje každou politickou otázku na jednoduché binární kategorie, působí v Americe a na dalších místech již dlouho. Jak Russell dobře ví, současnému politickému myšlení se nelíbí představa, že by mohl existovat tady levicový neoliberalismus, tam pravicový trumpismus, ale pak také nejednoznačtější lidé, kteří nejsou ani jedno ani druhé – někde mezi tím, na periferii, kdekoli.

Raději to vidí jako: „Jsou lidé, kteří jsou svědomití a věří ve vědu a spravedlnost, demokracii a štěňátka, a ti všichni ostatní jsou pravičáci. Takhle potkáte lidi, kteří s vážnou tváří označí za pravičáka i Russella Branda.“

Ale jde to hlouběji. Michael a já jsme na Twitteru našli korespondenci o něčem, co se nazývá Virality Project (Projekt mediálních dopadů), což byl multiplatformní program pro sdílení informací pod vedením Stanfordské univerzity, jehož prostřednictvím společnosti jako Google, Twitter a Facebook sdílely informace o Covidu-19.

Porovnávali své poznámky o tom, jak určitý obsah cenzurovat nebo potlačit jeho vyhledatelnost.

Deklarovaný cíl měl smysl, alespoň navenek: projekt měl bojovat s „dezinformacemi“ o pandemii a povzbudit lidi, aby se nechali očkovat. Když jsme četli komunikaci do a ze Stanfordu, našli jsme šokující pasáže.

Jeden účastník navrhl Twitteru, že by měl za „standardní dezinformace na vaší platformě“ považovat „příběhy o skutečných vedlejších účincích vakcín... pravdivé příspěvky, které by mohly způsobit znejistění“, stejně jako „znepokojivé vtipy“ nebo příspěvky o tématech jako „přirozená imunita“ nebo „očkování jedinci přesto nakažení Covidem-19.“

Tohle je přímo od Orwella. Místo toho, aby kolem Covidu-19 rozpoznávali „dvojsmysly“ a „významové odstíny“, zredukovali vše na binární: pro a proti vakcíně.

Nejasnosti eliminovali náhledem do mysli uživatelů. Když nějaká osoba vyprávěla skutečný příběh o někom, u koho se po očkování rozvinula myokarditida, i když to jen konstatovala – a neříkala:

„vakcína mu způsobila myokarditidu“ – projekt Virality v tom rozpoznal příspěvek, který může „vyvolat znejistění“.

Obsah tedy byl pravdivý, ale politicky kategorizovaný jako proti-očkování, a tedy dezinformace – nepravdivý.

Osoba, která řekne, že je proti očkovacím pasům, může jinde vyjádřit podporu očkování, ale projekt Virality se domnívá, že „obavy“ z očkovacích pasů vedou k „rozsáhlejším antivakcínovým příběhům“, takže osoba vakcíny podporující se tímto způsobem může stát antivakcinářem. Napsali také, že takové „obavy“ inspirovaly širší diskuse „o ztrátě práv a svobod“, což je rovněž problematické.

Jiné agentury hovořily o příspěvcích, které sdílely výsledky získané na základě zákona o svobodě informací o „autoritativních zdravotnických zdrojích“, jako Dr. Anthony Fauci, nebo používaly slovní hříčky jako „Fauxi“. Viceprezident se nad nimi mračil.

„Tento neustálý proces zasévání pochybností a nejistoty o autoritativních zdrojích,“ napsala Graphika ve zprávě zaslané Twitteru, „vede ke společnosti, která považuje za příliš náročné rozeznávat, co je pravda nebo nepravda.“

Stejně to bylo s někým, kdo sdílel skutečný výzkum o účinnosti přirozené imunity nebo zastával hypotézu, že virus pochází z laboratoře. Všechno to mohla být fakta, ale politicky to bylo nepohodlné, bylo to něco, čemu říkali „malinformation“ („škodlivá informace“). Nakonec všechna ta možná přesvědčení shrnuli do binární klasifikace podle 1984: dobrá a ne-dobrá.

Tu také aplikovali na lidi.

Tohle bylo nové. Starý zákon o projevu trestal řeč, nikoli řečníka. Jako reportér jsem byl vychováván, že pokud se dopustím pomluvy, pokud napíšu něco, co někomu způsobilo prokazatelnou újmu, musím pomluvu odvolat, přiznat se, omluvit a zaplatit mu odškodné. Všechno fér! Ale soud by se nezabýval mnou jako člověkem. Nepředpokládal by, že pokud jsem se zmýlil v X, mýlím se také v Y a v Z.

Viděli jsme, jak se NGO a agentury jako FBI nebo ministerstvo zahraničí stále více zaměřují na řečníky, nikoli na řeč. Projekt Virality uváděl případy lidí jako Robert F. Kennedy ml. O příspěvcích takových „recidivistů“, říkali, „se téměř vždy podávají hlášení“. Moderátory obsahů vyzývali, aby si o lidech dělali obrázek předem a neposuzovali je případ od případu. Jinými slovy, viděli dobré a ne-dobré lidi a o těch ne-dobrých „se téměř vždy podávají hlášení“.

Znovu a znovu jsme viděli algoritmy, které se pokoušely elektronicky vyhodnotit dobrotu nebo ne-dobrotu lidí. Našli jsme na Twitteru zprávu, která zařadila Wikileaks i kandidátku Strany zelených Jill Stein na twitterovou „denylist“, černou listinu, která lidem ztěžuje vidět nebo vyhledat jejich příspěvky. Stein byla zařazena na černou listinu s názvem Rusové, protože algoritmus zjistil, že má příliš mnoho názorů, ve kterých se shoduje se zakázanými lidmi, zejména s ruskými zakázanými lidmi.

Totéž jsme viděli ve zprávách z Global Engagement Center ministerstva zahraničí. Identifikovaly určité účty, o kterých tvrdily, že jsou ruskými agenty, a další jako „vysoce propojené“ nebo „spojené s Ruskem“, jako součást ruského „informačního ekosystému“. Toto je jen nóbl způsob, jak říci „vina ze spolčování“. Tato technika zasáhla každého, od kanadské webové stránky s názvem Global Research až po bývalého italského premiéra Giuseppe Conteho a bývalého tajemníka italské Demokratické strany Nicolu Zingarettiho.

Pokud tyto techniky použijete padesát milionkrát, sto milionkrát, miliardkrát, lidé brzy vycítí, jak jsou některé účty nevyhledatelné a jiné nikoli. Budou se sami klasifikovat a homogenizovat.

I když Twitter neodstraní účet, když to FBI doporučí, anebo ignoruje žádost ukrajinské rozvědky odstranit někoho jako novináře z Greyzone Aarona Mate, uživatelé se sami naučí odhadnout, kde leží hranice mezi dobrým a ne-dobrým.

Poslední poznámka. Jak jsme s Michaellem nedávno zjistili v souvislosti s příběhem o virovém původu, věci považované za politicky dobré se často ukáží jako nepravdivé a věci považované za ne-dobré jako pravdivé.

V případě potřeby mohu uvést celý seznam, ale mnoho zpráv, kterými si úřady byly včera naprosto jisty, se později ukázalo jako zcela nesprávné. To je další fenomén, který Orwell předpověděl: doublethink (dvojité myšlení).

Doublethink definoval jako „akt zastávání dvou protikladných, vzájemně se vylučujících myšlenek nebo názorů a víry současně a absolutně“.

Nedávno nám bylo zcela jasně řečeno, že Rusové vyhodili do povětří svůj vlastní plynovod Nord Stream, že jsou jediným podezřelým. Americká vláda nám dnes říká, že od loňského června ví, že to plánovaly ukrajinské síly se souhlasem nejvyšších vojenských představitelů. Ale neočekává se od nás, že k tomu něco řekneme. Očekává se, že zapomeneme.

Co se stane se společností, která si neurovná své mentální záznamy, pokud jde o fakta, pravdu, omyly, propagandu a tak dále? Možností je jen několik. Někteří lidé udělají to, co někteří z nás v této místnosti: budou frustrování a naštvání, většinou v soukromí. Jiní se pokusí zběsile protestovat katalogem minulosti.

Většina však dělá to, co je pro duševní přežití nejjednodušší. Učí se zapomínat. To znamená žít pouze v přítomnosti. Ať už dnes blbneme kvůli čemukoli, dělejme to všichni společně. Potom, až se věci zítra změní, nepozastavujme se a nepřemýšlejme o změně, prostě blbneme kvůli tomu novému. Fakta jsou mrtvá! Ať žijí nová fakta!

Budujeme globální masovou kulturu, která vidí vše černobíle, bojí se odlišností a děsí se paměti. To je důvod, proč lidé už nemohou číst knihy a proč, když vidí lidi jako Russell, kteří do přehledných kategorií nezapadají, nevědí, co mají dělat, kromě ukazování a ječení, jako kompars ve filmu *Invasion of the Body Snatchers*.

Stěžovali jsme si na cenzuru a je důležité to dělat. Ale manipulují lidi způsobem, který učiní cenzuru zbytečnou, a to budováním společenství lidských bytostí bez paměti a s monochromatickým vnímáním. To je víc než krize řeči. Je to krize lidstva. Doufám, že nejdeme pozdě na to, abychom to napravili," napsal známý americký spisovatel, novinář a jeden z autorů *Twitter Files* Matt Taibbi.

ZDROJ: Free Speech Event London

Zpracoval: První Zpravy